venirent. Tunc thebei congregati legi-
onem miserunt ad imperatorem: vt ī bel
lis iustis imparatores iuuarēt. cōtra chri
stianos autē nequaq̄ pugnarent Mau
ricius autem erat dux eoꝝ Cunq̄ romā
venissent Dyoclecianus assumpta legi
one cum multis alijs contra gallias pro
cessit Cum autem montes alpium trans
irēt. precepit imperator vt omnes ydo-
lis immolarent. Thebei hoc audientes
octo miliaribꝫ ab exercitu recesserunt.
Tūc īperator misit eis nūcios: vt dijs
immolarent: aut omnes decollarentur.
Tunc omnes: vnus ante alium festina
uit ad mortem. Et surgens mauricius a
it. Cōgratulor vobis ꝙ oēs pro fide mo
ri parati estis. Si ergo vobis placet tale
respōsum remandemus. Milites sum⁹
imparator tui ⁊ ad defensionē reipublice
arma suscepimus: sed fidem xp̄i nullate
nus deseremus. Quo audito imparator
iussit mauricium decollari. Quo facto
exuperius signifer vexilluz arripiens: et
stans in medio ipsorum dixit. Glorio
sus dux noster mauricius de nostroꝝ cō
militonuz gloria est locutus: nec exupe-
rius signifer noster: ideo hec arma arri-
puit: vt talibꝫ resistamus. proijciāt dex
tere vestre arma carnalia: et armemur v̄
tutibus. Et talia si placet: remittam⁹ ce-
sari. Milites imparator sumus tui. serui
autem xp̄i. Tibi debemus militiam. illi
autem innocentiā. A te laboris stipendi
um: ab ipso vite suscepimus exordium.
omnia pro eo tormenta suscipere parati
sumus: et ab eius fide nunq̄ discedem⁹
Tunc impius cesar iussit suum exercitū
scz totam legionem circūdari: ita vt nō
vnus euadere posset. Vallātur ergo mi
lites xp̄i a militibꝫ diaboli: et nephādis
manibꝫ trucidantur: pedibꝫ equoꝝ con-
culcantur: ⁊ xp̄i precioso martires cōse
crantur Dei tamē nutu plures euaserūt
qui alibi fidem xp̄i dilatauerunt. Cum
autem predam diuiderent ⁊ inuicē epu
larent̄. senem quendā: Victorem noīe
ex casu transeuntem ad conuiuandū īui
tarunt Ille autem requirere cepit quo-
mō inter tot occisos epulari possent. au-
diuit a quodam ꝙ pro fide xp̄i occisi es-
sent. Tunc ille vehementer suspirās ait
Ovtinam cum illis occisus fuissem Cū
autez percepissent ꝙ xp̄ianus esset. mox
eum occiderunt. Passi sunt autem cir-
ca annos d. CC. lxxx.

De scō michaele. Sermo. lxv

Omnes sunt
ad ministratorij spūs ī mini
steriū missi, ꝓpter eos qui ca
piunt hereditatez salutis Ad Hrbre. i.
In verbis ꝓpositis tangit aplus mini-
sterium angeloꝝ q̄d nobis exhibent: vt
sic ad eorum laudē prouocemur Scien
dum aūt ꝙ angeli ministrāt nobis mul
tis modis. Primo: qr ab inimicis nos
custodiunt ⁊ defendunt. s. a demonibus
ꝙ tantum nobis nocere non possunt q̄
tuz vellent si permitterentur Vñ Psal.
Angelis suis mandauit de te: vt custodi
ant te in oībꝫ vijs tuis Ber. Qm̄ pius
et bonus es dñe. qui non es contentus
nostroꝝ fragilitate muroꝝ: sed ipsis ho-
minū custodijs āgeloꝝ custodiā superpo
nis. Hac custodia angeloꝝ bene indige
mus: qr multi sunt inimici nostri qui o-
diose īsidiantur nobis in oī loco Psal.
Respice inimicos meos: qm̄ multiplica
ti sunt: et odio iniquo oderunt me. Et si
cut aliquibꝫ sanctis mōstratū est. frequē
ter volant circa nos sicut īnumerabiles
musce. Et sicut radius solis īnumeratis-
simis pulueribꝫ plenus est: sic aer mali-
gnis spiritibꝫ Ber. Si boni a nobis se
elongarent. impetū malignoꝝ spirituz
nullus sustinere posset Hiero. Non em̄
posset tuta esse oīs caro. nisi custodia an

geloꝝ muniretur Istud figuratum ē tho
bie. viij. vbi dicit̄ ꝙ angelus ligauit de
monē ī deserto ne quid Thobie noceret
Huiꝰ eñ religatio nihil aliud ē nisi ptā
tis eius refrenatio. Et qꝛ āgeli nos ab īi
micis nostris custodiunt. iō merito nos
eos honorare debemus. Scdo qꝛ ange
li ī peccando nos īpediunt: ne hō tm̄ pec
cet q̄tum desiderat. Hoc figuratū ē Nu
meri. xxij. vbi dicit̄ ꝙ cū balaaꝫ iret: vt
malediceret populo israhelitico. stetit an
gelus contra eū euaginato gladio dicēs
Ego veni vt aduersarer tibi. Nā ꝑuersa
est via tua michiq̄ contraria. Et sic īpe
diuit illud pctm̄ q̄d concepat ⁊ nō exple
uit. Si aūt peccator adeo īduratus fue
rit ꝙ peccare non desistit. āgeli dolent ⁊
se dolere ostendunt. non ꝙ doloris sint
capaces: sed vt miseris ostendāt q̄tum
pro peccatis dolere debeant. et q̄ta bona
pro peccatis ꝑdiderūt Vñ legit̄ ꝙ cū io
hānes euangelista quēdā a morte susci
tasset. dixit ille quibusdā qui manifeste
beato iohāni consentire nolebant. Ego
vidi o miseri āgelos vestros flentes: et
demones gaudentes Et vere multū no
bis cōpatiuntur qñ peccamus. Vñ dici
tur ysaie. xxxiij. Angeli pacis amare fle
bāt. i. tm̄ dolent de peccatis nr̄is ꝙ si pos
sent flere: vtiq̄ flerēt. Et sic similiter qñ
peccator cōuertitur letantur Lu. xv. Di
co vobis. gaudiū ē angelis dei sup̄ vno
peccatore pn̄iam agente. Tercio angeli
ad bñ opanduꝫ nos excitant Istud figu
ratū est. iij. Re. xix. de helia qui eum dor
miret sub iunipero excitauit cuꝫ āgelus
dicēs. Surge comede. grādis eī tibi re
stat via Qui surgens repperit ad caput
suum subcinericium panē ⁊ vas aque.
Et cū cōedisset ⁊ bibissꝫ. ābulabat ī for
titudine cibi illius vsq̄ ad mōtem dei o
reb. Helias interpretat̄ ꝓcumbens ⁊ si
gnificat peccatorem qui ad terram est in
clinatus et non ad celestia. Oreb īterp̄
tatur mensa et significat conuiuium q̄d
est in monte celesti vbi beati de mensa de
licijs sēpiternis ꝑfruunt̄ Peccator aūt
volens ad euꝫ ꝓficisci. debet surgere a de
lectationibꝫ huius mundi ī quibꝫ dormi
uit: qñ eum angelus excitauit. Hoc fit
qñ talis cognitio mētē pulsat. O me mi
seꝝ in peccatis multis ⁊ magnis. multis
annis iacui q̄d erit auxiliuꝫ anime mee?
Ve mihi quid rñdebo summo iudici: ne
scio vtꝝ hodie vel cras moriar Qñ talis
cogitatio vel similis mētē hoīs pulsat h̄
est excitatio āgeli. Tunc statim hō debet
surgere ⁊ comedere subcinericiū panez
ꝑ quem significatur pn̄ia ꝓ peccatis faci
enda. Si autem durus est iste panis cō
fortat nos angelus dicens Surge come
de ⁊ confortare: grādis eī tibi restat via
si virilirer ꝑambulaueris ad montē dei
id est ad regnum dei transmeabis Ber.
Curramus non passibꝫ corpis: sed affe
ctibꝫ. suspirijs ⁊ desiderijs: qꝛ non solū
angeli. sed āgeloꝝ dñs ⁊ omnis celestis
curia nos expectat Sic patet qñ ange
li nos custodiunt ab hostibꝫ nostris. s.
demonibꝫ ⁊ retrahūt nos a pctīs. Exci
tant nos ī bonis operibꝫ exercēdis. ⁊ hoc
faciunt vt salui fiamus. si īsuper peccare
non desistimus: apud summū iudicem
nos excusant Ber. Angelo tuo reuerēti
am exhibe. nec audeas illo pñte. q̄d me
pñte nō auderes Exēplū ī monacho Re
quire ī festo scōꝝ philippi ⁊ iacobi in ꝟ.
Stabunt iusti ī magna. Nota ꝙ nouez
sunt ordines āgeloꝝ. primꝰ vocat̄ sera
phin ⁊ īterp̄tatur ardēs. Quia āgeli de
illo choro ī dīno amore magis īcalescūt
De h̄ ordine erunt viri cōtēplatiui qui
dīno amore sunt dediti vt viri claustra
les Huic ordini oppositus est ordo dēo
num īordinatus. īmo vt verius loquar
exordo. q̄ huic officio sunt deputati: vt
hoīes arceāt ab amore dei et ꝓximi et in
uitēt ab amore mundi. Iste cōuēiꝰ ficto

vocabulo ꝑt dici post seraphin. De isto cõuentu erunt illi qui proponũt amorez mundi, ꝑ amore dei. precedit aũt secundum chorũ: qz post dilectionez dignior ⁊ fructuosior est sciẽtia. Secũdum locum obtinet ille ordo qui post seraphin pleniorem sciẽtiã de diuinis hz qui dicit̃ cherubin. Et angeli de hoc ordine sunt deputati ad hoc officiũ: vt hoies mouent ad diuinoꝝ intelligentiã. Isti autẽ sunt qui sacrã paginã student. ⁊ intuitu dei in hoc ordine erunt. Ille autẽ ꝓuentus demonũ qui homines arcet a sciẽtia dei: cherubin est oppositus. vñ ãt̃ cherubin dici ꝑt. De hꝰ ꝓuentu erunt mali: q̃ potius student in prudentia seculi q̃z in scientia dei. Sunt ãt alij spiritus: q̃ cuz discernendi habeãt sciẽtiã inter bonuz ⁊ malum: hij sortiũ sunt speciale officiũ vt hoies ad discernendũ ⁊ iudicandum inter bonũ ⁊ malũ inuitent. Hij tercij ꝓstituũt ordinẽ qui throni dicunt̃. nõ solum autez qz iudicẽt: sed a ministerio iudicandi throni dicunt̃. Isti ordini deꝰ iudicia sua reuelat q̃ exercituus erit ĩ celo ⁊ in terra. Per euz etiã hoies ad iudicia sua inuitat: vt iuste iudicẽt: ⁊ a libra iudicij non declinent. De hꝰ ordine erũt illi qui iuste sentenciã ferũt: nec a tramite iusticie recedũt. Huic ordini oppositus est ille ordo demonũ q̃ ad hꝰ deputati sunt vt hoies seducant: ⁊ a libra iusticie declinare faciunt. De eoꝝ ordie erũt ꝑlati ⁊ principes qui nõ obseruant ordinem iusticie. Istorta q̃ nõ iõ cherubin et seraphin preponunt̃ thronis q̃ dignior sunt: ſz qz fructuosior sunt. qz ea consequunt̃ fructũ beatitudinis. ⁊ iõ ꝓmo loco seraphin ponit̃. Et qz ex sciẽtia emanat iudiciũ: nõ post cherubin qui dr̃ plenitudo sciẽtie ponunt̃ throni. Sunt ⁊ alij spũs superioribꝫ spiritibꝫ obediẽtes: ⁊ inferioribꝫ imperãtes: qui sicut hñt in munere vt iferioribꝫ ordinibꝫ imperẽt: ita hñt in ministerio vt homines moneant vt suis superioribꝫ obediãt. Hij quartum ordinem cõstituunt: qui dicit̃ dñationes: qz etiã in inferioribꝫ ordinibꝫ dominantur: ⁊ quo diuinis fit obediẽdum ab eis docemur. De hꝰ ordine erũt illi qui suis ꝑlatis regulariter obediũt: ⁊ suis inferioribꝫ rõnabiliter imperãt. Huic ordini oppositus est ille ordo demonum qui hoies ad inobediendũ inuitãt. De isto collegio erunt illi homies qui suis superioribus ex contumacia fiunt inobedientes: ⁊ suis inferioribꝫ irrationabilit̃ imperantes. Sunt alij angeli qui post dñationem inferioribus imperãt ⁊ dominãtur. et huic ministerio sunt deputati: vt homines inuitent ad vsum principãdi. eosq̃z vsum ⁊ formã principandi docẽt. ⁊ ex hoc dicuntur principatus. De hoc ordine erunt illi homines qui iuste subditos suos regunt. Huic ordini oppositus est quidam ordo demonum: qui hominibus suggerunt: vt non regimen ſz tyrannidem in suos subditos exerceãt. De eorum consortio erunt illi qui potꝰ subditis suis preesse q̃z prodesse volũt. Sunt ⁊ alij angeli qui habent potestatẽ ⁊ in munere sortiũ sunt: vt demões terreant ne tantã maliciã exerceãt in homines quantam exercere vellent: ⁊ ne temptent homines vltra q̃z ferre possent. habent etiam in ministerio: vt doceant homines resistere temptationibus demonum. Et hij dicuntur potestates. De hꝰ ordine erunt illi qui bonos cõtra malos defendunt. ⁊ prauis suggestionibus resistunt: ⁊ alios ad resistendum instruũt. Huic ordini oppositus est quidam ꝓuentus demonum: qui istis inquantũ possunt resistunt. De eorum cõuentu erunt illi hoies qui mala hoibꝫ suggerũt. Sũt ⁊ alij qui hñt in munere vt eoꝝ ministerio fiant miracula. ⁊ eis mediantibus fiãt virtutes ab hominibus. Hij adesse

creduntur in altari cum panis mutatur in corpus xpi. Hij ꝯstituunt ordinem qui dicitur virtutes. Illi erũt de hoc ordine quibꝰ specialiter datũ est facere miracula ⁊ mirabilia. Huic ordini oppositum est quoddã collegiũ demonũ: quorum ministerio homines illudunt̃. De eoꝝ ꝯuentu erunt illi qui eoꝝ p̃sagijs ⁊ diuinationibꝰ intendũt. Sunt ⁊ alij angeli qui hoc acceperũt in munere ꝙ eis maiora celestia archana reuelant̃: q̃ circa homines sunt exhibẽda. Et hij mĩsterio acceperunt: vt ea hoĩbꝰ nunciẽt. Et hij ꝯstituũt ordinẽ qui dicit̃ archãgeli. De quoꝝ ordine erũt illi qui bona intẽtione altiora hoĩbꝰ de deo p̃dicãt. Huic ordini ẽ ꝯtrarius ille ordo demonũ qui hoĩbus abhominabilẽ heresim ꝑsuadẽt De eoꝝ ꝯuentu erũt illi heretici qui abhominabilia documẽta de deo fingunt. Sunt ⁊ alij angeli qui hꝫ acceperũt ĩ munere ꝙ eis a dño minora reuelant̃. ⁊ hꝫ eadem hominibus nũciant. ⁊ ad exercẽda officia circa statũ hominũ mittuntur Hij ꝯstituunt ordinẽ qui dicit̃ angeli. Et hij credunt̃ esse deputati hoĩbus ad custodiã. De hꝫ ordine erunt illi qui bñ subditos suos ꝯseruãt. Huic ordini oppositus est ille conuentus demonũ q̃ nimis abhominabilia ⁊ secularia de deo hominibus suggerunt. De hoc conuentu erunt illi minores heretici qui per maiores decipiunt̃.

De eodem Ser. lxvi.

Angeli eoruꝫ semꝑ vident faciẽ p̃tis mei qui in celis est. Mat. xviij. In verbis istis duplex vis angeloꝝ describit̃ Primo vis administratiua qua ministrãt nobis ex caritate. Secundo vis ꝯtẽplatiua qua fruimur diuina claritate. Primũ tangit̃ ibi. Angeli eoꝝ. Ideo em̃ dicunt̃ angeli nostri: quia nobis ministrant Secundũ ibi. Semper vident faciẽ patris mei qui in celis est. Ex hoc patet ꝙ vbicũqꝫ sunt ãgeli: semper vident faciẽ dei Alioquin si in terra essent ⁊ non possent videre faciẽ dei: cũ pena ministrarent nobis. nunc aũt ministrant cum magno gaudio: qꝛ nostraꝫ salutem ꝓcurãt: ⁊ visione dei non priuantur. Nota ꝙ angeli sunt nobis valde necessarij: ⁊ hoc propter quinqꝫ. Primo qꝛ nos sumus debiles: ipsi autẽ fortes. ideo nos custodiunt ne a dyabolo vĩcamur. Secundo: qꝛ nos sumus insipiẽtes: ipsi autẽ sapientes. ideo nos docẽt ne nos decipiamur. Tercio: qꝛ nos sumus mali. ipsi boni. ideo ꝓ nobis orãt vt exaudiamur. Quarto: qꝛ nos sumus turbati: ipsi leti. ideo de tribulatiõe nos eripiunt vt ꝯsolemur. Quinto: qꝛ nos a deo elongati sumus. ipsi vero propinqui. ideo nos ad celũ ducũt vt deo eternaliter ꝑfruamur. Primo dico ꝙ nos sumus debiles: ipsi vero fortes. iõ nos custodiũt ne a dyabolo vĩcamur. Audi q̃ꝫ debilis factus ẽ homo ꝑ peccatũ in ꝑsona generis hũani: vt dr̃ Treñ. p̃mo Infirmata est virtus mea. dedit me dominus in manu de qua nõ potero surgere Ante peccatũ hõ erat fortis: qꝛ dyabolo si voluisset sine õni difficultate resistere potuisset. Post pccm̃ vero adeo debilitatus ẽ: ꝙ cũ magna difficultate vix resistere põt. iõ indiget magno adiutorio. propter quod deus deputauit hoĩ fortes angelos vt ipsum custodiãt. Psal. Bñdicite dño om̃s angeli eius: potentes virtute. Audi: de fortitudine angelorum scriptum ẽ sic. Isa. xxxvij. Cum assyrij valassent iherusalẽ: egressus angelus dei ꝑcussit de assyrijs centũ octogintaquinqꝫ milia Ergo o homo noli timere si fragilis es ad resistendum dyabolo: fortes habes angelos adiutores.

illos honora: hos inuoca: vt te adiuuēt: te custodiant: sicut preceptū ē eis Psalmista. Angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibꝰ vijs tuis. Considera hic caritatē dei qui celestes angelos deputauit ad hoc vt te custodiant: ⁊ ꝓ te ꝯtra dyabolum pugnēt. Apoc. xij. Factū est preliū magnū in celo. i. in ecclesia. michael ⁊ angeli eius preliabantur cum dracone: ⁊ draco pugnauit et angeli eius: ⁊ nō valuerunt: neq; inuētus est locus eoꝝ amplius in celo Glo. Non valuerunt remouere auxilia angelorum. i. nō potuerūt ecclesiā dei deijcere in peccatū. Cogita o homo quantū te deus diligat: qui angelos in adiutoriū tibi destinat. Et q̄uis vnus sit deputatus qui te custodiat: om̄s tñ cōcordit' te adiuuant. siue deū pro te orādo: siue demones a te fugando. Et ideo honora āgelos ⁊ noli desperare. Si enim multi sunt demones qui te impugnāt: plures sunt angeli qui te adiuuāt. Sicut p̄figuratum ē iiij. R. vi. vbi legit' ꝙ cum rex syrie cum magno exercitu circūdedisset dothaim: minister helisei videns hoc: timēs dixit. Heu domine quid faciem⁹? At ille rñdit. Noli timere: plures enim nobiscum sunt: q̄ cū illis. Et ecce mōs plenus equorum ⁊ curruū igneoꝝ in circūitu helizei. Rex syrie significat dyabolum qui ē rex sup oēs filios sup̄bie. Syrie interp̄tat' sublimitas. Rex iste superbus cū exercitu. s. demonū circūdat dothaim. i. mundū: ī quo est defectus multoꝝ bonoꝝ. Dothaim interp̄tat' sufficiens defectio. Heliseus qui interpretat' saluator dei significat xp̄m cuius minister ē quilibet xp̄ianus: qui non debet timere exercitū demonum: q̄ mons. i. ecclesia p̄ñs: plenus est equoꝝ ⁊ curruuꝫ igneoꝝ. i. angeloꝝ adiuuantiū homīes. Et ꝯparant' āgeli equis: q̄ fortes sunt. ⁊ igneis curribꝰ: q̄ velociter mouentur ad adiuuandū hoīes. Secūdo dico ꝙ nos sumus insipientes. ipsi autē sapientes. ⁊ iō docent nos ne decipiamur Audi quid ꝓpheta dauid dicit de īsipiētia hominis. Homo cum in hōre esset: non intellexit. cōparatus est iument' insipiētibus ⁊ similis factus ē illis. Bñ ꝯparatur hō iumentis insipientibꝰ: q̄ ad īstar iumentoꝝ delectabilia q̄rit. p̄ñtibꝰ inheret. de futuris nō cogitat. Inter bonum ⁊ malum nō dijudicat: ⁊ iō de facili posset decipi. si deus sapiētes angelos q̄ eum doceāt nō destinasset sibi. De quorum sapiētia dr̄ Ecci. p̄mo. Prior ōni creato est sapiētia. i. angelica natura. dicit Glosa: ꝙ nō p̄oritate tp̄oruꝫ ipsorū precedit: sꝫ dignitate ōneꝫ creaturā p̄cedit. In angelis magna est sapientia. iō nos docent ne decipiamur. Vñ cum de pericul' mūdi. s. occulta īpugnatōe dyaboli: ⁊ de apta p̄secutōne antixp̄i multa scripta essent ī apocalipsi: ne in hijs homines decipiant': dictuꝫ est ī fine. Ego ihesus misi āgelū meū testificare vobis hec in ecclesia. ad hoc: ne supple decipiamini. Tota intentio demonū v̄sat' circa hoc vt decipiant homīes. Hieremie quadragesimoquarto. Persequamur eum si quo modo decipiatur: et preualeamus aduersus eum ⁊ consequamur vltionem ex eo. Si vis eorum astutias euadere: honora angelos: vt doceant te: qualiter valeas eis resistere: deo seruire: ⁊ peccata vitare: et in bono perseuerare. Tercio dico ꝙ nos sumus mali: ipsi autem boni. ideo pro nobis orāt vt exaudiamur De malicia hominis dicit Apostolus ad Romanos. iij. Omnes peccauerūt: ⁊ egēt gratia dei. Omnes peccatum originale in vtero contrahūt. et heu multa peccata mortalia postmodum superaddunt: propter que indigni fiunt vt exaudiātur. Trenorum! tercio. Nos inique egimus ⁊ ad iracūdiaꝫ

prouocauimus: idcirco tu inexorabilis es. Sancti vero angeli boni sunt: qr nũ q̃ peccauerunt. Thob. v. dixit Thobias ad vxorez suã. Credo q̃ angelus dei bonus comitet̃ ei: ⁊ bene disponet oĩa que circa ipsum gerunt̃. Et qr ipsi boni sunt: ideo ꝓ bonis orãt. Zach. p̃. dixit angelus. Dñe exercituũ vsq̃quo non misereberis hierusalem ac vrbiuz iuda quibꝫ iratus es? Audi hõ si times q̃ deꝰ nõ exaudiat preces tuas. inuoca ãgelos vt pro te orent ⁊ exaudieris. Ad hoc eĩ angeli solent orãtibꝫ assistere: vt eoruz orationes deo offerãt. Vñ angelus dixit Thobie xij. Quãdo orabas cũ lacrimis ⁊ sepeliebas mortuos: ego oratõez tuam obtuli dño. Tũc angelus orõnez deo offert: qñ deuotionẽ nostrã videt: ⁊ nobiscum deum orat: vt nos exaudiat. Multum ergo debes hõrare angelos in terris: vt ꝓ te orẽt in celis. Quarto dico q̃ nos sumus tribulati: ipsi vero leti. Ideo nos ꝯsolant̃: ⁊ a tribulatiõe nos eripiunt. Multas tribulationes sustiet homo in hoc mundo. Ideo dicit ꝓpheta. Tribulatões cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me Quia homo multas tribulationes patitur: ne õnino desolet̃. Ideo misericors deus angelos sibi mittit qui eũ ꝯsolantur. Unde cũ Thobias tristis ⁊ mestus diceret angelo. Quale mihi gaudium est qui in tenebris sedeo: ⁊ lumen celi ñ video? Ait angelus ad eũ Forti animo esto. in proximo ẽ vt a deo cureris Thobie v. Istud figuratũ est Act. xij vbi dicitur: q̃ cũ petrus esset in carcere positꝰ ⁊ vinculis ꝯstrictus: Ecce angelus dñi astitit supple: tanq̃ letus ꝯsolator. ⁊ lumen refulsit in habitaculo carceris: qui ipsum a vĩculis ⁊ carcere liberauit. Carcer iste mundum significat. Due cathene quibꝫ petrus vĩctus fuit: significant duplices miserias: quibꝫ in hꝰ mũdo tribulamur. s. ĩteriores in aĩo: que sunt timor. tristicia. solicitudo. ⁊ huiõi. ⁊ exteriores in corpore: q̃ sunt fames. labor. morbus. mors. ⁊ huiõi. Si vis ab his tribulationibꝫ eripi: hõra angelos: ⁊ eripient te. Hic semiplene sunt. s. exhortando ꝑ patientiã: ꝑ quã miserias huiꝰ mundi suauiter toleras Et in morte plene. s. ab õni miseria liberãdo: ita vt nunq̃ amplius sustineas. Hoc erit quãdo in extremis angeli ad te venient: ⁊ ad celestem gloriã ꝑducent. Tunc vere poteris dicere. Nunc scio vere, quia misit dominus angelũ suũ ⁊ liberauit me de manu herodis. i. dyaboli: ⁊ de õni expectatione plebis iudeoꝝ. i. maloꝝ hominuz qui expectabant diem vt me tribularẽt Quinto dico q̃ nos sumus a deo elongati: ipsi deo propinqui. ideo nos ad celum ducũt vt deo ꝑfruamur. De elõgatione nostra dicit ꝓpheta. Ecce elongaui fugiens: ⁊ mãsi in solitudine. Tunc homo elõgauit se a domino quando per peccatũ a deo recessit. Tunc vero in solitudine mansit: quãdo ad miserias huiꝰ mundi deiectus fuit: ⁊ sic deiectus est a celo: elongatus est a deo: ⁊ peregrinus factus ẽ in hoc mundo. Angeli vero sũt coram deo. Thobie xij. Dixit angelus Ego sum raphael angelus vnus ex septem qui astamus ante dominuz. Per septem accipe omnes: quia septenariꝰ numerus significat vniuersitatem. propter hoc q̃ omne tempus per septem dies decurrit. Isti ergo angeli astant deo tanq̃ propinqui. et ideo possunt nos q̃ elongati sumus ab eo ad celum perducere. Unde officium angelorum est animas ad celum ducere: sicut habetur Luce sextodecimo capitulo. Factuz est vt moreretur mendicus et portaret̃ ab angelis in sinu Abrahe. Cogita o homo si tu poteris estimare quantam leticiam habebit anima quando egredit̃ de cor-

pore ⁊ a sanctis angelis assumitur: ⁊ cũ ymnis ⁊ canticis ad celuꝫ ꝑducitur. Si ergo seruieris deo ⁊ angelos eius honoraueris: ipsi ad te in extremis venient ⁊ ad celum perducent. Consulo tibi vt honores angelos. ⁊ precipue michaelem quẽ ꝯstituit dñs principẽ super oms animas suscipiendas. sicut canit ecclesia. Audi peccator qui deo non seruis. nec ãgelos honoras: quid eueniet tibi. In extremis boni angeli te deserẽt: mali te te suscipient ⁊ ad infernũ perducẽt Unde Beda scripsit in gestis angloꝝ de q̃dam iuuene: qui cũ infirmaret̃ venit ad eum rex: ⁊ monuit vt confiteretur. Require dominica sexta in sermone. Gaudium est angelis.

De scõ hieronimo

Sermo lxvij.

Dilectus deo et hominibꝫ Eccĩ. xlv. Verbum istud ꝯgrue p̃t exponi de beato hieronimo quẽ deus dilexit in vita sua: q̃d bñ oñdit ꝑ multa signa dilectiõis. Primum signuꝫ dilectionis fuit: ꝙ eũ sicut pater dilectũ filiũ suuꝫ correxit. Ad hebreos xij: Quẽ deus diligit castigat. flagellat em̃ omnẽ filiũ quẽ recipit. ꝓuer. xiij. Qui parcit virge odit filiũ. qui ãt diligit eũ instanter erudit. Aug. Si exceptus es a passione flagelloꝝ: excepꝰ es a numero filioꝝ Qd̃ ãt dñs correxit eũ pꝫ in eius legẽda vbi sic legit̃. Beatus hieronimus eusebij viri nobil̃ filiꝰ cum adhuc esset puer romã adijt. ⁊ litteris grecis hebraycis ⁊ latinis plene eruditus ẽ. ⁊ ĩ diuinis libris studebat die ac nocte. Quodã tpe cuꝫ libros seculares ⁊ gentiles studere ĩciperet: ⁊ se a diuinis abstrahere: dñs eũ corripuit h̃ modo Cum tantũ amorẽ ad libros phõruꝫ haberet: ꝙ littere ꝓphetaruꝫ ⁊ sacrarum scripturarũ sibi nihil saperẽt in quadragesima ardẽti febre infirmari cepit: ⁊ raptus in spũ visuꝫ ẽ ei vt añ tribunal iudicis traheret̃. Interrogatus ãt cuius cõditionis esset: respondit. xp̃ianus sum. Respondit iudex Non es xp̃ianus: mẽtiris. quia libros gẽtiliuꝫ amas. vbi est thesaurus tuus: ibi ẽ ⁊ cor tuũ. Tũc iudex iussit eũ diutissime cedi. At ipse clamare cepit. Miserere mei dñe miserere mei Qui astabãt precabant̃ vt daret ei veniã. Ipse ãt iurare cepit ⁊ dicere. domine si vnq̃ꝫ habuero codices scl̃ares: fac mecũ sicut vis. In hec ergo v̄ba iuramenti subito dimissus ẽ: ⁊ subito reuiuiscit: ⁊ inuenit se totũ lacrimis ꝑfusuꝫ ⁊ plagas v̄beruꝫ repperit ĩ cute: ⁊ extũc libros gẽtiliũ d̃posuit ⁊ diuinis scripturis inherebat. Sic pꝫ primũ signũ dilectiouis ꝙ euꝫ pr̃ de suo errore correxit. Secundũ signũ dilectõis ẽ ꝙ ei in hac vita tribulatões ⁊ ꝑsecutiones immisit vt in futura vita sibi parceret. Apoc. iij. Ego q̃s amo arguo ⁊ castigo. Grego. Nisi deus correctis hereditatẽ dare disponeret: nequaq̃ꝫ erudire per molestias curaret. Ideo hic quibusdaꝫ parcit vt ĩ eternũ feriat. Ideo ãt hic ferit non parcẽdo vt ĩ eternũ parcat. Aug⁹. Hic vre hic seca vt ĩ eternuꝫ parcas. Exẽpluꝫ de diuite ⁊ lazaro. Lu. xvi. Ideo ex caritate ꝑmisit hic dñs beatũ hieronimuꝫ tribulari ⁊ ꝑsecutões pati vt sibi ĩ eternuꝫ ꝑceret. Uñ de eo legit̃ sic. Dũ esset hieronimus annoꝝ. xxix. in romana eccl̃ia cardinalis ordinatus ẽ. Mortuo ãt papa liberio: hieronim⁹ dignus summo sacerdotio ꝓclamat̃. Sed dũ q̃rundã clericoꝝ lasciuiã ĩcreparet: illi de nocte ip̃o nesciẽte vestẽ mulier̃ sup̃ lectũ eius posuerũt. quã ipse in tenebris arripiẽs induit suã estimãs ⁊ ad chorũ ꝓcessit. h̃ ãt iõ fecerunt vt mulierẽ in lecto habuisse